

a notářů jest. Je-li tomu tak, pak není vadou řízení ani nezjištění okolnosti, zda notáři a advokáti v Brně sprostředkování koupě a prodeje realit provozují po živnostensku. . . .

Č. 2924.

Živnostenské právo: I. Vdova po pachtýři konc. živnosti nemá nároku na další provozování živnosti právem vdovským. — II. Rekurs podaný do rozhodnutí živnostenského úřadu, kterým nevzato na vědomí oznámení vdovy po pachtýři konc. živnosti, že hodlá živnost dále provozovati na základě práva vdovského, nemá odkladný účinek.

(Nález ze dne 29. listopadu 1923 č. 20.478).

V ě c: Ladislava Č-á v Praze (adv. Dr. Rud. Glück z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za zúčastněnou stranu adv. Dr. Eduard Kalabis z Prahy) o provoz živnosti hostinské a výčepnické na základě vdovského práva.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním z 18. února 1922 oznámila st-lka magistrátu hl. m. Prahy, že bude jako vdova po Stanislavu Č., jenž provozoval v domě čp. — živnost hostinskou a výčepnickou jako pachtýř, tuto živnost dále provozovati na základě vdovského práva. Toto oznámení nevzal magistrát na vědomí a odepřel případnému odvolání, pokud jde o další provozování živnosti st-lkou, účinek odkladný. Dalším výměrem nevyhověla I. instance žádosti, aby podanému odvolání byl přiznán odkladný účinek.

Tyto výměry byly v pořadu instančním nař. rozhodnutím potvrzeny.

O podané stížnosti uvážil nss:

Živnostenský řád jest ovládán zásadou, že osobní živnostenské oprávnění jest spojeno s osobou individuálně označenou tou měrou, že je nelze na jiné osoby přenést a že zaniká smrtí živnostníkovou (§ 56, odst. 1 až 3 ž. ř.). Z této zásady jest stanovena výjimka ve prospěch vdovy živnostníka (§ 56, odst. 4) v ten způsob, že po smrti jeho může býti zejména konc. živnost dále provozována na účet vdovy po čas jejího vdovství, na základě koncesního dekretu, svědčícího zemřelému živnostníkovi. Schválení pachtýře živnosti rovněž zaniká smrtí jeho a živnostenský řád nepřiznává vdově po pachtýři osobní živnosti koncesované právo, aby živnost zemřelým manželem pachtovanou dále provozovala již na základě výměru, kterým živnostenský úřad schválil provozování živnosti zemřelým pachtýřem. Analogicky nelze použití ustanovení 4. odst. § 56 ž. ř. ve prospěch vdovy po pachtýři, poněvadž jde o předpis, který jako výjimku ze shora zmíněné zásady třeba vykládati striktně.

Nemůže se tedy st-lka právem dovolávati pro uplatňovaný nárok ustanovení § 56, odst. 4 ř. ž.

Je-li právo provozovati živnost jako pachtýř právem tak osobním, že bez výjimky zaniká smrtí pachtýřovou, pak jsou všechny vývody st-lčiny, jimiž se snaží nárok svůj dokázati poukazem k tomu, že pachtovní smlouva přechází po smrti pachtýře podle dědického práva

a podle zákona o ochraně nájemníků na dědice, nepřiléhavé, poněvadž by eventuelní trvání smluvního poměru po smrti jedné strany ještě nedokazovalo, že na veřejném právu založené oprávnění, živnost jako pachtýř provozovati, dále trvá. Ustanovení obč. zákona a zákona o ochraně nájemníků, jichž se stížnost dovolává, neobsahují změnu výtčenné zásady živnostenského řádu, nýbrž předmětem jejich jest upravení smluvního poměru mezi kontrahenty, kteří uzavřeli smlouvu pachtovní, avšak veřejnoprávních relací k úřadu živnostenskému se ustanovení tato nedotýkají.

Pak ovšem není vadou, že si úřad nevyžádal od soudu spisy o pozůstalosti zemřelého manžela st-řčina a nepřihlížel k tomu, zda majitelka živnosti vypověděla pachtovní smlouvu uzavřenou se zemřelým manželem st-řčíným čili nic.

Konečně vytyká stížnost jako nezákonnost, že živnostenské úřady odepřely rekursům st-řčíným účinek odkladný. St-řka poukazuje k § 17 zák. o ss tvrdí, že živnostenský úřad byl povinen odklad povolit, poněvadž odepřením odkladného účinku by utrpěla nenahraditelnou škodu. Stížnost stojí na stanovisku, že živnostenský úřad má odklad povolit, není-li z veřejných zájmů nutno, aby rozhodnutí neprodleně bylo vykonáno a vzešla-li by vykonáním straně nenahraditelná škoda.

Dovolávání se ustanovení § 17 zák. o ss jest nepřijatelné, neboť tento předpis platí pouze pro stížnosti na nss, nevztahuje se však na odvolání, podaná v řízení správním o živnostenských záležitostech.

Živnostenský řád přiznává na různých místech podanému odvolání odkladný účinek (§§ 18, 21a, 21g, 34, 116d). Tato ustanovení se na daný případ nehodí. Uváží-li se, že živnostenský řád odobahuje ustanovení, dle něhož dopouští se přestupku, kdo provozuje živnost, nemá oprávnění a zejména, kdo dále provozuje živnost přes to, že mu byla zastavena, a přihlédně-li se mimo to k § 148 ž. ř., v němž se zásadně přiznává odkladný účinek v čas podaným odvoláním ve věcech trestních, avšak vylučuje, pokud jde o zastavení živnosti, jest z toho patrné, že živnost po názoru živnostenského úřadu nepřijatelná přes podaný rekurs dále provozována býti nesmí a její provozování zakládá přestupek živnostenského řádu, čili že podané odvolání v takovém případě nemá účinku odkladného. Když žal. úřad vzhledem k tomuto zásadnímu stanovisku odepřel v daném případě podanému odvolání účinek odkladný, jest ve shodě se zákonem.

Bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2925.

Státní občanství: * Ustanovení o státním občanství v čl. 6 smlouvy brněnské ze 7. června 1920 č. 107 Sb. z r. 1921 jest pokládati za vnitrostátní právní normu, kterou aplikovati jest na všechny případy spadající v rámeč § 1 č. 3 úst. zák. č. 236/1920.

(Nález ze dne 30. listopadu 1923 č. 201).

Věc: Jan Sch. v Dol. V. (adv. Dr. Jindř. Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu vnitra (min. rada Jos. Houdek) o státní občanství.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.